

Az ébredés pillanatában
Még folydogálnak másodperceim.
Repedezett a levegő,
Karcolatai kékesen csillognak.
Az álom egy marha nyelvével tisztára nyalt.
Igen, tisztára,
Még csillog fehér bőrömön az édes, szédítő nyála.
Ilyenkor kell elmenekülnöm a béke teraszaira.
El a négy komor fal közül,
El a lét monoton zajától.
Had ébredjek fel ott,
Ahol jó lenne megszületni.